

HOND STROOIT FIKS MET GELE KAARTEN

Van een onzer verslaggevers

DORDRECHT — Ad van der Linden begreep er niet al te veel van. Terwijl hij op correcte wijze een tegenstander de bal afhandig maakte, kreeg hij van scheidsrechter Hond plotseling het geel voor zijn ogen getoverd.

Het was een van de vijf gele kaarten van de gul met geel strooiende scheidsrechter, die overigens de wedstrijd — waarin geen onvertogen woord viel en van ruw spel zeker geen sprake was — uitstekend in de hand hield.

Maar met Ad van der Linden zat hij er goed naast. Hond zag de uitblinkende middenvelder voor Ton van den Bijl aan, die hij vlak daarvoor op zijn vingers had getikt en hem had toegebeten: „Nog een keer”.

Hond gaf zijn verkeerde beslissing naderhand toe en maakte van zijn fout een no-

titie op het boeteformulier. „Iedereen kan zich vergissen”.

Hopelijk heeft de tuchtcommissie begrip voor de fout van Hond, want als dat niet zo is, moet Ad van der Linden vrijwel zeker een wedstrijd verstek laten gaan, omdat het zijn derde kaart was en daarop volgt uitsluiting van een of meer wedstrijden, of in het gunstigste geval een geldboete.

Leo van der Kroft, die DS '79 met een bezoek vereerde en de scheidsrechters tegenwoordig in het 'gareel' houdt, zag het handjevol gele kaarten van Hond als een normale zaak, al vond ook hij dat bij een vergissing menselijk moet worden gehandeld.

„De gele-kaartenzaak”, merkte Van der Kroft op, „verdient iets meer uitleg. Er worden verkeerde conclusies getrokken. Vroeger kreeg een speler bij het geel meteen een straf opgelegd.

Dat ligt nu anders, want pas na drie gele kaarten, die daarom ook wat gemakkelijker worden gegeven, wordt er door de tuchtcommissie een oordeel geveld.

Die drie gele kaarten werken op de speler remmend, want als hij er twee heeft gehad, dan wacht hij zich wel voor een te harde overtreding”.

Jan van Daal, de trainer van DS '79 was over het resultaat van zijn ploeg tegen het zeker niet zwakke Cambuur, best in zijn schik. Toch had hij, en dat met name in de slotfase, zich nog niet helemaal gerust gevoeld.

„Ik weet ook niet wat dat is”, zei hij. „De hele wedstrijd loopt iedereen van zelfvertrouwen met de borst vooruit en dan komt de slotfase.

Als een tegenstander nu echt sterk terug komt, kan ik het me nog voorstellen, maar niet tegen een ploeg die de hele wedstrijd geen vuist heeft kunnen maken. Dat kwaaltje zal evenwel ook de wereld wel uit gaan”.

★ Scheidsrechter Hond trok een rits gele kaarten uit zijn broekzak. Hier gaat Klaus Roosenburg op de bon, omdat hij bij het nemen van een vrije trap niet voldoende afstand wenste te nemen.